

РЕШЕНИЕ

№ 26838

гр. София, 12.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 28.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **9141** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Н. В. В., срещу решение № РКС24-РИ09-50 от 19.07.2024г. на кмета на район „Красно село“, с което на жалбоподателя е предоставен достъп до обществена информация по негово заявление с вх. № РКС24 – ЕВ01-56 от 29.01.2024г. В молба от 09.10.2024г. жалбоподателят уточнява, че обжалва отказа да се предостави исканата информация по т.1.3 и 1.4. в частта „устни разговори“, по т.1.5 и по т.2. от заявлението.

Жалбоподателят посочва, че е налице несъответствие между поисканата и предоставената информация, въпреки че поисканата информация е налична и дължима. Поради това претендира отмяна на процесното решение в оспорените части. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществото на спора. Претендира разноски по списък.

Ответникът - кмета на район „Красно село“, редовно уведомен, в становище от 23.08.2024г. оспорва жалбата и моли същата да се остави без уважение. Твърди се, че исканата налична информация е предоставена изчерпателно. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Възразява срещу присъждането на адвокатско възнаграждение на жалбоподателя.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема следното от фактическа страна:

Н. В. В. е подал заявление с рег. №РКС24-ЕВ01-56 от 29.01.2024г., с т.1.3 от което е поискал информация дали кмета на района е знаел че кметът на СО е дарил част от

втората си заплата на сдружение „Асоциация детско сърце“ и какви са били причините за това; т.1.4 от което е поискал информацията провеждана ли е писмена кореспонденция и/или устни разговори с кмета на СО по повод дейността на сдружението и безвъзмездно използваната от него общинска сграда, както и относно евентуалната нужда от институционална и /или лична гражданска подкрепа, вкл. чрез поемане на ангажимент за изготвяне на проект за саниране и ремонт на сградата; с т.1.5 от което е поискал информация дали кмета на района е запознат с наличните документи за обективните взаимоотношения между района и сдружението от 2007г. до момента, към коя конкретна кауза на сдружението кое предишно ръководство на района не е било „особено съпричастно“ според представителни на сдружението и какви доводи и основания са изложили от сдружението в подкрепа на това твърдение; с т.ІІ от което е поискал цялата налична информация относно взаимоотношенията между район „Красно село“ и сдружението в периода от 2007г. до момента и поетия ангажимент за изготвяне на проект за саниране и ремонт на сградата и всички налични документи по казуса.

С решение № 9621 от 24.06.2024г. по адм. дело № 2014/2024г. на АССГ, 58 с-в е отменен мълчалив отказ на кмета на район „Красно село“ да се произнесе по заявлението и преписката му е изпратена за произнасяне с изричен акт.

На това основание е издадено решение № РКС24-РИ09-50 от 19.07.2024г. на кмета на район „Красно село“, с което по т.1.3 от заявлението е посочено, че кметът на СО не е подчинен на кмета на района и отговорът на въпроса не е от компетенциите на кмета на района, тъй като нова са лични действия от кмета на СО; по т.1.4 от заявлението е посочено, че няма водена кореспонденция с кмета на СО; по т.1.5. е посочено, че кмета на района е запознат с документите, предлагащи договор за учредяване на право на ползване от 17.12.2020г., сключен съгласно решение № 475 по протокол № 21 от 08.10.2020г. на СОС и заповед № СОА20-РД46-24 от 24.11.2020г. на кмета на СО. Договорът е общодостъпен на официалната страница на СО; по т. ІІ е посочено, че поисканата информация не представлява обществена такава, не е създадена и не се съхранява в района и съгласно чл.33 от ЗДОИ не може да бъде предоставена. Решението е изпратено на жалбоподателя по електронна поща на същата дата. Върху жалбата липсва отбелязан входящ номер и дата на постъпване при ответника.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок, доколкото липсва яснота кога е подадена, срещу подлежащ на оспорване административен акт. Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Постановеният отказ е издаден от компетентен орган. Кметът на район „Красно село“ е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДОИ в качеството му на орган на местното самоуправление.

Исканата информация има характера на обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. По смисъла на сочената разпоредба такава е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора, има характер на обществена информация. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност

на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел.

Предмет на процесното заявление за достъп е информация, свързана с взаимоотношенията на органа на местна власт със сдружение „Асоциация детско сърце“. Търсената информация засяга обществения живот в страната, доколкото дава информация за сделките по разпореждане с общинска собственост, сключвани от район „Красно село“. Тази информация ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение как управата на района спазва процедурите по разпореждане с общински имоти, в частност по предоставяне на право на ползване върху такива имоти. Търсената информация има характер на служебна обществена информация, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на задължения субект. Съгласно чл. 13, ал.1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен освен ако не попада в изключенията по чл. 13, ал.2 и не е налице обстоятелството по ал.4 от същата разпоредба на ЗДОИ. Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес (чл. 13, ал.4 от ЗДОИ). В случая исканата информация не попада в ограниченията по чл. 13, ал.2 от ЗДОИ. "Надделяващ обществен интерес" по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗДОИ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Надделяващият обществен интерес се презюмира, тъй като предметът на информацията е свързан с разпореждане с общинска собственост. Предоставянето на тази информация винаги допринася за повишаване на прозрачността и отчетността в дейността на общината пред обществото. За реализирането на тази цел заявителят има право да получи достъп до съответната информация, като същата следва да е налична и да се съхранява от сезирания задължен субект. Задължение на последния е да я предостави във вида, в който е създадена и се съхранява при него, без да е необходимо нарочното изготвяне на какъвто и да е вид документ за целите на предоставяне на търсената информация

Следователно спорният по делото въпрос е дали исканата от жалбоподателя информация му е предоставена с решение № РКС24-РИ09-50 от 19.07.2024г. на кмета на район „Красно село“. В случая по т.1.3 от заявлението исканата информация е предоставена. В решението изрично е посочено, че отговорът не е от компетентността на кмета на района, доколкото исканата информация касае кмета на СО като частно лице и района няма как да разполага с нея. По т.1.4 от заявлението исканата информация също е предоставена. В решението изрично е посочено, че няма водена кореспонденция по случая с кмета на СО, като кореспонденция касае всякакви съобщения – и писмени, и устни. По т.1.5. от заявлението исканата информация е предоставена. В решението са посочени документите, с които кметът на района е запознат за периода от 2007г. до момента. В самата точка жалбоподателят не е поискал предоставяне на тези документи, поради което съдът намира, че отговор на

този въпрос се съдържа в процесното решение. Такова искане се съдържа в т. II от заявлението. Вместо да предостави копия от документите, съдържащи информацията по т.1.5, ответникът е посочил, че същите са общодостъпни на официалната страница на СО. Не е посочена обаче конкретната интернет страница, където се намира сключеният от кмета на район „Красно село“ договор. Освен това фактът, че същият е общодостъпен, не освобождава ответника от задължението да го предостави със заличаване на съответните данни, които представляват защитена тайна, ако има такива. Неоснователно в т. II от процесното решение е прието, че тази информация не е обществена по съображенията, посочени по-горе. Неправилно е прието и че информацията не е налична, тъй като договорът е сключен от кмета на район „Красно село“, следователно се съхранява в района. Поради това в частта по т. II от решението съдът намира, че е налице изричен отказ от предоставяне на исканата информация, който следва да бъде отменен и преписката върната за ново произнасяне на ответника в съответствие с дадените по-горе указания. В останалата част жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на страните се дължат разноски пропорционално на уважената, респ. отхвърлената част от жалбата. Основателна се явява претенцията на жалбоподателя за разноски в размер на внесената държавна такса от 10лв. и 1000лв. адвокатско възнаграждение, съгласно чл. 38, ал.2 от ЗА и чл. 8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв., определен съгласно чл. 143, ал.3 от АПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 41 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ т. II от решение № РКС24-РИ09-50 от 19.07.2024г. на кмета на район „Красно село“, с която не е предоставен достъп до обществена информация на жалбоподателя по т. II от заявление с рег. №РКС24-ЕВ01-56 от 29.01.2024г.

ВРЪЩА административната преписка на кмета на район „Красно село“ за предоставяне на достъп до посочената обществена информация при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение в 14- дневен срок от постановяването му.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част като неоснователна.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. В. В. сумата от 270 лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА Н. В. В. да заплати на Столична община сумата от 70лв. юрисконсултско възнаграждение.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Решението съгласно чл. 40, ал.3 от ЗДОИ не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: